

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum
Opera**

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Exceptio adversus Navsimachum et Xenopithem

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

<urn:nbn:de:hbz:468-1-1565>

πλέων, καὶ πνεύμων, οὐ περὶ στοὺς ἡμίκοντας ἐδάγκισται
ταῦτη γειτοῦσα βουλεύματος, οὐ μὴ λαζανὴν διέρρευν αὐ-
τὸν τὸ αρχεῖον. οὐ τις αἴ τοι εἰς τούτους πεθεῖ; οὐ μὴ το-
πολεγμένος δέ αἱ σοι διανείσθι; ταῦτα δημοσίᾳ μοτεῖσθαι
περιπτεῖ λέγει δή μοι τὰς μαρτυρίας, τις ἐγώ περιέ τοις
συμβόλοντας αὐθεόποιος, οὐ περιέ τοὺς διερμόροις εἰμι.
Μαρτυρία.

Мартурии.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΓΡΑΦΙΚΟΥ

କଲେ ମାନସିଙ୍ଗଜୁ ହୀନ ଦେବପତ୍ର
ଦେଖ ଲେବ.

Nαυτοὶ μάρτιος ἡ Σεροπέτινος ἐπέβησεν διώπταν τὸν αρισταῖχον
ὑπηρεψαντες δὲ εἰς αὐδαράς ἑλαχον δίκλινον διώπτην από. εἰ-
τι διελέγοντο, λαβούστε τελεκοντα τηλατα, καὶ αὐτῷ δέ αὐτὸν τη-
λεκλαπάτω. ἢ οὐδὲ τετελεθήκε, κατατίποι πολὺς τελεπα-
τούσις οὐδὲ χρόνον συγχρόνον ὁ νουστίμαχος ἡ Σεροπέτινος δικλίζονται
βλάβες λαμπατα ἀποτομῶντες εἰς τὴν διώπτην. οἱ δὲ φρεατογο-
ρτοι, φρεατογορτοὶ τοῦ γόνων, τοὺς ἔχοντας, πολλὰν δέ ποιεῖσθαι

A cunia parta, eam mutuat, cum ut aliis gratificetur, tunc ne per incuriam nummos dilapidet: eum cur in illo- rum numero quisquam reponat? nisi illud forte di- cas, cui tibi mutuarit: eum odio publico esse dignum. Recita mihi testimonia, qualis in eos sim, qui u. eccl. contrahunt, opemque meam implorant.

TESTIMONIA.

Talis Pantenete sum ego; ille celeriter ambulans & talistu, qui pede terim incedis; sed de me tamē in-
cessu, loquendique consuetudine, omnem apud vos
liberē veritatem dicam, Athenienses. Haud nō e sāne
præterit, neque ignoror, me Naturam habuisse parun-
propiciam in his rebus: neque eas expedire mihi. Nā
li ea mihi odium pariunt, quib. agendis nullum fi-
ctum capio: nōnne infelix in ea quidem parte sum? Sed
quid agam? si illi mutuaro, proptereāe multa
etiam soluēda erit? Nequaquam vero. Maliciā enim
in me & improbitatem esse, ne iste quidem ipse o-
stendet: neque ē tāto vestrūm numero quisquam est
vlli facinoris mihi conscious. In aliis autem rebus
vnuquisque nost. um talis est, ut fortunæ & naturæ
vīsum fuit. Ac repugnare ingénio, factu profecto
haud facile est: alioqui enim inter nos nihil intercl-
set. alium vero quem videris, censere & reprehendē
re, proclue est. Sed quid tibi propter hāc rē mecum
est Pantenete? nihil. Multa acerba es perperissus? proin
de sumptuī pœnas, non de me quidem, neque enim
vlla tibi à me orta est iniuria. alioqui nunquam me
præteriles: neque missum me fecisses, cùm Energū
accusare instituisses: neque petilles ut ego venditor
esse dignarer, qui atrocia & magna in te cōmisissē.

Deinde quo ego pacto, cum nec adessem, & peregrinari abesset, vlla iniuria te affeci? Quod si quis ei largia-
Repetitio
excepio-
nus.

tur, summis eum affectum iniuriis, & nunc de iis verissima dictorum esse opinia: illud tamē opinor omnes fateamini, ysu venisse īā quibusdā, vt multas acci perēt iniurias pecuniarī dāni grauiores. Nā & fortuitæ cædes fūt, & ea violātur quæ minimè conueniebat, & complura eius generis alia cōmittūtur. Sed tamen horum omnium terminus & satisfactio statuta est lēxis hēc, vt re transacta & composita quiescat: idque ius tantum in omnibus valet, vt si quis* fortuitæ cædis reū peregerit, & palā ostéderit, aliquē nō es se purū, pōlt tamē placatus ei fuerit, missūq; fecerit eiusdem eiiciendi potestatē nō habeat. Nam si ipse sauciatus, ante obitum, vulneris autorem missum fecerit: nulli cæterorum cognatorum cædis agere permissionem est: sed quos eiici & exulare, & si conuincantur, occidi leges iubent: eos semel dimissos omnibus periculis verbū hoc liberat. De vita igitur, summisq; rebus cū agitur, tantum valet, ratāque manet transactio: in re pecuniaria, minoribū que causis, nō valebit? Nequaquam. Neq; enim, si ego meū à vobis ius nō cōsequar, id erit grauissimū, illud graue erit, si res iusta, seruata ab omni tuo, nostra cōtate abrogabitur.

ARGVMENTVM EXCEPTIONIS

Aduersus Naupmachum & Xenopithem.

NAusimachus & Xenopites sub tutela fuerunt Aristoch
mi: atque in scripti in album virorum, tutelæ cum eo e-
gerunt: deinde transegerunt, tribus talentis accepit, cùmque
pericolo liberarunt. Ac is quidem obiit, quatuor liberis reli-
ctis, quos multo post Ausimachus & Xenopites dati, 'damni'
accusant, & pecuniam de tutela reposcunt. Hi vero actioni-
dandum esse locum negant: adducta lege, quæ de rebus actis
& transactis denuò venire in iudicium verat.

DEMOSTHENIS A
EXCEPTIO ADVERSUS NAVSI-
machum & Xenopithem, Hieronymo
Vvolfio interprete.

Aduersariorum & iniquitate & calliditatem perstringit.

Via leges potestate p̄scribendi
dederunt, Athenienses, iis de rebus,
quæ, cūm actæ transactæque sint, in
iudicium reuocantur: & vtraque hęc
patri meo cum Nausimacho & Xe-
nophithe, à quib. in ius vocati sumus
intercesserunt: p̄scriptionem opposuimus, vt mo-
dò audistis, de non danda eis actione. Rogabo autē
& æqua & modica vos omnes: primū, vt me dicen-
tem benignè audiatis. Deinde, si inturia mihi fieri vi-
debitur, si criminis nihil ad me attinentis esse reus:
vi me, sicut æquum est, adiuuetis. Quam vos iudicij
æstimationem audistis, triginta minæ sunt. Pecuniae
autem, cuius accusamur, talēta quatuor. Cūm n. duo
sint, quaterna nobis iudicia dētarunt eiusdem pecu-
niae vniuersa, ter mille drachmarum singula dati dā-
ni: & nunc, cum triginta minarum inscriptio sit, de
tanta pecunia in periculum venimus. Calumniā i-
gitur istorum, quantisque insidiis nos inuaserint,
ex ipsis rebus cognoscetis. In primis autem testimo-
nia vobis recitabuntur, vt constet, eos missum feci-
se patrem nostrum, quod ad tutelæ actionem atine-
bat. Nam hoc nomine nos p̄scripsimus, & actio-
nem admittendam esse negauimus. Recita mihi hęc
testimonia.

TESTIMONIA.

Eos igitur, iudices, egisse tutelæ, & ab actione destituisse, pactamque pecuniam abstulisse: auditis est testimonio. Non dare autem leges de rebus ita actis de numero actionem, equidem arbitror vos scire omnes, etiam si ego nihil ea de re dixerim. Volo tamen vobis ipsam quoque legem recitare. Recita legem.

L E X.

Causarum quas iduer-
sarij præ-
tendunt, re-
futatio.
Auditis, Indices, legem perspicuè dicentem singula
quorum actio non detur? inter quæ illud etiam eit
æquè ratum ac cætera: quibus de rebus aliquem mis-
sum feceris & transegeris, non licere litigare. Cum
igitur sic & coram multis testib. transactio facta sit,
& apertè nos lex absoluat: eò impudentiæ progressi
ilti sunt, & audacie: vt quatuordecim annis pôlit, quā
patrem meum missum fecerunt, duobus & viginti,
post litem motam: cum noster parés eodem, quo cū
isti transegerat, anno sit mortuus: & tutores, qui post
illius obitum nostra bona in sua potestate habuerūt,
& mater ipsorum item obierit, quæ hæc omnia no-
rat, & arbitri & testes plerique omnes: nostram im-
peritiam & necessariam rerum actarum ignoratio-
nem, sibi magno futuram commido existimantes,
iudicia nobis hæc dictarint: & orationem neque in-
stâ, neq; quā afferre audeat. Dicūt se non vediſſe pa-
trimoniū ea pecunia, quā acceperint, neq; cessisse bo-
nis: sed quecūq; sibi relicta fuerint, debita, vala, pecu-
niā deniq; ea sua fieri. Ego verò me audissi memini
Xenopithē & Nausicratem suas opes oēs in ēre alie-
no reliquisse: & possidisse manifetus, perquam exi-
guas. Redacto autē ēre alieno, & valis quibusdā vediſſis-
tis, mācipiis etiā, prædia & ædes mercati sūt tutores.
que isti receperūt. Quod si nulla fuisset prius, illis de
rebus controvertia, neq; male administrationis in iu-
dicio dispræparauis esset: illa ratio foret. Postquam ver-

Σέρτεν, ἐπὶ μὲν αὐτοῦ δραπόδων, τὰ χωρία καὶ τὰς συνοικίας ἡμερισθεντές ὥστε τούτων περιέχει, μηδὲν ἄλλον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΠΡΟΣ ΝΑΤΣΙ-
μεχνική ξεποτίθηση.

Επεισοδοι, αναρρεις απλευται, την νόμου
ωδηγησαφεδημ, ταξιδιων αι πις αρεις και
απαλλαξας, παλιν δικηληται γεγονη
ναι αιροτεσσον τοις τεων της παζι, της
ναισιμαχον και ξενοποθηλων, τοις ειληχο-
ταις ιμιν παρεχεια φαμεθαι, αιστερ ικοι σπιτε αρτινις μη
εισαγωγημον ει) την δικηλων δινοσομαι ζ ο δικαιανη με-
ταιο υμηρι απωτον, ταχοτεν μηρι οινοικος αικονιση μην
λεγοντος επειτ, εαι αδικειας δοκω, η και μη αεροικο-
τος εγκληματος φοργη δικηλω, βοσκησαμι μοι τα δικαια.
ο μηρι γιδ ιμιας θητη δικη πινημα ακπισατε, ξιακοτα
εισι μηνη. ον ζ φοργημεθαι, τειταρα ταλαντα.
οντες ζ μηνο, τειταρας ειληχαστο δικαιας ιμιν τηλ αι ιηρι γεν-
ματην, αιπατας, ξιρχιλικον εικασιων, ελαβειν. η νυνι θερες
ξιακον θαμων θητηρημα, εινη τοσοι τεων γεγονητον
εις αγιο αι καθεια μηρο. την μηρι οιη αποφανη παντη τω-
πον, η μηδ οποις θητησυλης ελιπανθασι εφ ιματι, εξι-
ηη τηλ πινεαγι μηρων εισεδε. αιαγηνωσται ζ θεροτο
ιμιν τας μηρτυειας, αις αφειτων την πατερεση ιμηρι, ον οι-
καλεσαν εις την θητηρηπην κη γιδ τετο και παρεχεια φαμ-
δαι, μη εισαγωγημον ει) την δικηλων και μοι λιγητωσοι
τας μηρτυειας.

Μαρτυρία.

Οπι μέρι Τίνου, ὡς αὐτὸς διηγεῖται, διηγεῖται γάρ τοι πόλις,
καὶ αὐτοῖς ταῦτας, καὶ τὰ συγχωνεύοντα ταῦτα
ἔχουσιν, αὐτοὺς τὴν μάρτυριν εἰσιν. ὅτι δὲ αὐτὸν οἱ νόμοι
τοῦτο τὸν οὐτοῦ περιεχόντας αὐτὸς διηγάγει, διηγεῖται μὲν
ὑμᾶς ἀπώλας εἰδέντες, καὶ μηδὲν εἴποι τοῦτο αὐτῷ τῇ εὐθύ-
λομει. Μή δέ τοι δύναται αὐτὸν αὐτογνώμων λέγει
νόμος.

νόμον.
Νόμος.
Ακούετε, ὡς αἰδερις δικαστή τὸν νόμον συφῶν λέγοντος οὐ-
σα ὃν μὴ ἔχει δικαῖος, ὃν ἐνεστὸν ὅμοίας τοῖς ἀλλοῖς κύροις,
καὶ εἰ ὃν αἱ περιφῆμαὶ ἀπαλλαγῆση μὴ δικαιέσθαι γοῦντο οὐ-
τοὺς καὶ μὲν πολλῶν μέρτους τὸν ἀφέσεως γεγονός, οὐτὶ
φανεροῖς διπλούντος ἡμάς τὸν νόμον, εἰς τὸ ἐλπιζόντο
αἰδερικόν τὰς ἔτοις τὸν τόλμον, ὡς εἰ τεττάρων μηδὲ καὶ δίκαια
ἐτέλεσθαι γενηρούμενον, ἀρέ οὐ τὸ πατέρα ήμερον αἴσιον
ἢ καὶ μονον, ἀρέ οὐ τυγχάνουσι γεγενημένοις πεπλεύτηκό-
τος ἢ οὐ πατέρος τὸν μετέσερον. * καθ' ὃν αὐτοῖς ἐφύπειρον
ἀπαλλαγαὶ, καὶ τῷ δημητρίῳ πονον, οἱ μὲν τὸν εἰλένον θάνατον τὸν
ἡμετέρους ἐγράψαντες καὶ τὸν εἰσιτόντα μηδὲ οὐ πατέρος, οὐ περ ἀπο-
ταταγμένοις, οὐδὲ μιαντητοῖς μηδέ τούτους εἰπεῖν, καὶ τὸν αἴσιον τὸν
τῷ πλείστων, οὐ εἰπεῖν, καὶ τὸν αἴσιον τὸν τούτους εἰπεῖν, οὐτὶ
δέ αὐτοὺς ἀγνοοῦντες πεπειραγμένον, ἐφιμάνοντο τοις
τες αὐτῷ, ταὶς δίκαιας ἡμῖν ἐλαχοῦ ταῦτας, καὶ λόγον οὐτε
δίκηγον, γάρ τὸν πιεσμένην τολμῶσι λέγειν. φασὶ γὰρ οὐκ ἐποδέ-
δην τὰ πατέρα τὰ ἐκμηρύστον γεγημάτων, εἰδὲ ποσὶν αὐ-
τῷ οὐτονόμαλλόσσα αὐτοῖς κατελείφειν γένεα, καὶ σκοτίην
καὶ δλως γενήματα, ταῦτ' αὐτῷ γίνεσθαι. ἐγαρδίσθη
αἰκούσων ὃν τὴν οὐσίαν ξενοπειθεῖν, καὶ ναυποκεφατὶς ἀ-
πασιν γένεα κατελίπον· καὶ φανερὸν εἰλέντων μηδε-
πινα. εἰσαν σφράγετων δὲ τῷ γένεων, καὶ πιναν τούτων τοις
εἰσφράσαντο οἱ θητές ποιοι, ἀπαλλαγεῖσον οὗτοι. εἰ μὴ οὐ μη-
δὲν τοις διακηρυμένον εἰς δικέν τὴν ἀλλογενοῦς καὶ λόγος.

πανδιθή ὅλως τὴν δημόσιον ἐγκυλέσαντες οὗτοι, καὶ δι-
καὶ λεχόντες, γράμματ' ἐπεξέχαστο· ταῦτα πάντα αἴφει;
ποτε οὐτε τὸ διάτοι τὸ ὄνοματός διῆπε τὸ τέλος τοῦ δημόσιου ταῖς
δίκαιος ὁ δίκαιος, ἀλλὰ τὸ γράμματον εἴτε σκέψαις τοιούτοις
τῷ ἑπούμενοι, ὃν αἰτεόσαν γράμματον ἀλλὰ τὰ ἐγκυλί-
ματα. ὅπις μὲν οὖτις ἀντεῖ τὸν ἀπαλλαχῶν εἰσέπεφε
γράμμα πατέρων, ὅλως ἔλαβε γράμματον εἰπεῖν δημόσιον,
οὐδεὶς δέ τις δίκαιος τούτοις καθίστηται ἀπλαχηθεῖς ἐξ
αὐτῆς τῆς νόμων κατὰ τὸ ἀριστερόν, ἀλλαχθεῖς πάντας ἡγεμονί-
νας μεματηκέντη. ὅπις δὲ οὔτε εἰπεῖν οὐκέτι τὸ κομιδήν τε
κεντηθῆντο τὸν τόπον τὸν χορηγάτων (τὸ τοῦ δημάτερον τόπον, καὶ
πατέρου τοῦ πατέρος) Ταῦτα λογικά δεῖξαι τὸ μέρος τὸ πατέρεσσα οὐδὲ
μητρόστατο ταῦτα. τέτταροι δέ, οἵ τε εἰποῦσιν οὐδερον ἢ
διέλυτας τοὺς τούτους, ἐπελθόντες. οὓς ἐξεδέδη μητρίσse-
τον τὸ καταλειφθεῖτα πάτερον δημάτερα πατέρα ταῦτα
τὸ τόπον ἔργα φανεῖς τὸ ἐγκυληματικόν τοῦ δημάτερος, μέρη-
σοι μέρη οὐκεῖστον αὐτοῖς ἥμιντοι μέρτυρες. οὐδεμαρτυρὸν τὸ
φανεσθεῖ τίκτων εἰληνχότες ζωντανοὶ δημάτερες. οὐ μέν
ἄλλα οὐ τὸ φεγγυματικόν τοὺς σπουδαῖς αὐτὸι οὐ δεωρεῖν, οἷδε
ἢ μόνον οὐχ λαζόνται, ἀλλὰ δέ εἰναι αὐταῖς λαζεῖν. οὐ μέν
τὸ τὸ χρέος τὸν βασικόροφα ἀφίκετο οὐδὲ πώποτε εἰς τὸ
τοποτέλον δημάτερος πόσις οὐδὲ εἰσέπεφε; ἐπειδή τοι
διαίτητοι τοις αὐτοῖς τὸ κομιδήν μερισμοῖς συμπεπτεῖ δημάτερα
ἀρετεῖς ἐρμάναται σατηναῖς εἴσαται τοῦ δημάτερος ναυσικέρτες λε-
γανούσαις. τούτων δημάτερος οὐδὲ μηδεμῶν αρίσταχμος
ἐγνωτο ἐκκαίδενε εἴτε. * οὐκοῦν ἀπε τούτων μηδρῶν γε-
γονότων δι' ἔντες διέλυσε γράμματα ὁ ἐρμάναται, εἰπεῖν
διαδεκτοῖς οὐδὲ σατηναῖς εἴσαται τοῦ δημάτερος ναυσικέρτες λε-
γανούσαις. τούτων δημάτερος οὐδὲ διάσις γε ταῦτα κατεπέθει. εἰσιν
οιώντω ποιεῖθε πάντας δημάτερας, αὐτοὶ δὲ τοις κυρίοις διεργά-
σαν, μηδεπατεῖνα τοσοῦτον γέρεντα μέντος τοῦ δημάτερος μὴ κυρίω
γέρεντα γέραματα εἴσαντας δημάτερας; ἐπώ μὲν εἰπεῖν οὐδεμια.
αλλαχθεῖσιν οὐδὲ αλιτηῖ λέγω, οὐδὲ οὐδὲ πατέρων ἐπελθόντος
δημάτερος μηδὲ τὰς δηματηρίστεις, ταῦτα δημάτερες δὲ δέ πώποτε
οὐτοῖς τὸ γράμματων τούτων διάκτην ἔλεγχον, εἰδὲ ὅλως ἐξέ-
πλαστεν ἀπειποντας σκέψαις, λαζεῖται ταῖς μέρ-
τυρίας.

totam tutelam accusarunt, dieque dicta pecuniam exegerunt: ea omnia tum transacta sunt. Neque enim ulti scilicet de nomine tutela tum agebant, sed de pecunia: neque illi nomine hoc emebant pecunia, ut numerabant: sed crimina redimebant. Ac nulla quidem ipsis eius rebus alieni, quod ante transactionem redegerat pater, aut eius denique pecuniae quam est tutela acceperat, dari licere contra nos actionem, retransacta: ex ipsis legibus & transactione satis vos omnes cognouisse arbitror. Iam non posse fieri, ut ea pecunia deinceps recepta sit (hoc enim ipsis singunt, de cipiendo gratia) id ostendam. Patrem enim ne criminali quidem ausint, eam accepisse. Nam tribus quatuorve mensibus post, quam cum ipsis transegerat, obiit. Neque vero Demaretum relictum nobis tutorem accipere potuisse (nam & hunc in accusatione posuerunt) id quoque ostendam. Ac maximi quidem nobis hi ipsi testes sunt. Nusquam enim eos viuenti Demareto mouisse litem apparebit. Sed tamen, si quis ipsam etiam rem spectet & consideret: videbit illum eam non modò non accepisse, sed nec accipere potuisse. Nam cum ipsum debitum Bosphori esset, quod Demaretus nunquam venit: quo pacto exegit? At Hercule misit, inquiet aliquis, qui exigeret? Id verò ita considerate. Debuit Hermonax stateres centum, à Nausistrate acceptos. Iorum tutor & curator Aristæchmus fuit sedecim annos.* Neque verò, quam ipsis adultis pecuniam, coram ipso soluit Hermonax: eam reddidit, dum pueri essent: neque enim bis eadem numeravit. Est verò quisquam mortalium ita ineptus, ut quæ ne redderet, ipsos dominos: andiu elusit: ea illi qui dominus non esset, missis literis ultrò numeraret? Evidem non arbitror. Ut autem me vera dicere, & patrem statim post transactionem obiisse, & Demaretum nunquam ab ipsis de ea pecunia in ius vocatum esse, neque denique quodquam nauigasse, neque illuc profectum esse constet: capite hinc testimonia.

TESTIMONIA

Proinde neque patrem post transactionem pecuniā
redegisse, neque sponte quemquam fuisse daturum,
si misisset illuc Demaretus, nec si ipse nauigasset, aut
illuc peruenisset: vobis & temporibus, & testibus est
declaratum. Atque adeò in vniuersum ostēdam, eos
totam rem ementiri. Iste in eam, qua nos modò reos
agunt, accusationem inscripsérunt, debere nos pecu-
niā, quam pater receperit, cùm id à alienū, in tu-
telę rationibus, vt quod deberetur adhuc, tradidisset.
Ipsum accusationem cape, & recita.

ACCVSATIO.

Auditis in accusatione scriptum esse, cum mihi Aristæchmus id æs alienum in tutelæ rationibus tradidisset at cum patrem tutelæ reum facerent, his contraria scriperont. Apparet enim eos ei & hoc, ut nondum relatis rationib. obiectasse. Recita ipsam actionem, quam tum patri intenderunt.

ACCVSATIO.

Qua igitur ratione tradidisse eā, nūc queri potest
Xenopithe & Nausimache? Sū enim, vt qui non tra-
didisset, in ius vocabatis, & pecuniam postulabatis;
nūc quāsi tradiderit, accusatis. Quòd si vtrāque in
partem vobis calumniari licebit, & nunc propter, pe-
cuniam non traditam vexabitis, nunc propter tradi-
tam accusabitis: nihil prohibebit, quò minus & ter-
tium quippiam posthac excogitetis, de quo iterum
actionem instituat. Sed leges ista vetant: & semel

iiisdem de rebus cum eodem agi iubent. Ut autem in
telligatis, Athenieses, eis non modo nunc iniuriam non
fieri: sed & illos ipsos nobis contra oes leges facesse-
re negocium: eam quoque legem vobis recitabo, quæ
aperte dicit, si quinquenū preterierit, nec in iudicium
venerint: cum pupillis agere non licere earum terum, quæ
ad tutelam attineant. Etiam haec lex vobis recitabitur.

LEX.

Auditis, Athenieses, legē palā dicere, nisi intra quinque annos egerint: pōlit licere agere? Atqui egimus, inquiet. Sed iudicē & transfigistis. Proinde vobis rursum actio danda nō est. Alioquin iniquū fuerit, cū lex pupillis primarum etiam iniuriarum extra quinque annos actionē nō det in tutores, qui nō absoluti sūt: vos contra nos, illorum filios, iis de reb. quas ipsi trāfegistis, vigesimo nunc anno ius persequi. Audio aut̄ eos reū ipsarū & legū iura declinaturos. dictūros autem, magnā sibi pecuniam relīstam, eaque se fraudatos esse: & argumento usūros magnitudine actionis, quā ab initio instituerint: & orbitatem deploraturos, & illim tutelę rationē narraturos: eaque esse præsidia, quib. nitantur, quibusque vos à se posse decipi sperent. Ego verò ex iudicij tum dictati magnitudine, natus nobis argumentum suppeditari puto, patrem tum calunia petitiū esse, quām istis multis eos fraudatos esse. Nam qui oītogiā sibi deberi talenta ostendere possit: tribus acceperis, nemo cū reo transfigerit. Tantè autem pecunia accusatus, tutelę nominac, nemo est quin tribus talentis datis, periculum redimeret, propter eas prærogatiuas, quas, tum ita natura habebat. Nā & pupilli, & adolescentes, & quales essent, ignoti erant. Quæ oīs aiunt apud vos optimis quibusque causis plus valere. Atque illud etiam me vobis ostensurum puto, vos eis de tutela dicenti bus aliquid, aures præbere nō oportere. Si quis enim eis largiatur, afficitos eos esse iniuriis quām fieri potest maximis, deque his nūc omnia vele dicturos: illud vos opinor oīs fate: mini, vsu venisse īā quibusdam, ut maioribus iniuriis, quām pecuniariæ rationes esse queant, afficeretur. nā & tortuitæ cædes hūt, & ea violantur quæ nō oportet, & multa eius generis facinora cōspittuntur: sed tamen horū omnium terminus, & satisfactio lēsis præfinita est hæc, si cū ad cœsario transfigerint: & hoc ius tantum in omnib. valer, vt si quis aliquem fortuitæ cædis cōsicerit, & perspicue demonstrarit, esse pollutum: & postea tamē placatus, cum missum fecerit: eiusdem efficiūdi potest: attem p̄stea non habeat. Cū ḡrat, quādō dev ita sumisque reb. agitur, tātum transfigio valeat, ratāque sit: in ratione pecuniariæ causisque minoribus nō valerit. Valebit profectō. Neque enim hoc grauissimum est, si ego ius meum à vobis non consequar: sed si iusta res ab omni æuo recepta, nunc abrogabitur. Non locarunt nostram domum, fortasse dicent. Non enim voluit patruus vester Xenopithes: sed cūm rem eam detulisset Nicidas, iudicibus persuasit, vt sibi eiās gubernandæ facultatem darent: & hoc sciant omnes, multa vobis illi diripuerunt: proinde eam p̄nam de eis sump̄isti, s, quām persuaderi vobis suūtis: nec v̄tique denuo vobis de me p̄nam sumenda est. Ut ne verò illa putetis esse aliquid: & si hoc ertē quidem iniquum est, quām enim esset æquum, ab iis qui cum autoribus transfigerunt, rei ignaros accusari?) sed tamen oī Xenopithe & Naulimache, si magna v̄bis & admirabilia iuria stringit, cū esse putatis, tribus talentis hic renumeratis, pergitote. A quibus verò, ne eos accusaretis, tantam

Νόμος

Ακοίστε, ὡς αἱδρες δίκαιασι, τὰ νόμου λέγοντος αὐτορι,
ἐάν μὴ πάντες ἐτῷ διηγούονται, μηδέποτε ἔτι δίκαιωνον
ἴλαχονδροφαγεῖν αἰτοῦσι διελύσασθε γε. ὡς οὐκ εἰσὶ αἱδρες
ὑμῶν δίκαιοι δικαιοῦντες γε αἱδεῖς, εἰ τῷ μὲν δὲ αρχηγεσικη-
μάταιον οὐ δίκαιον ἔξω πάντος ἐτῷ ταῖς δίκαιας τοῖς ὄρτα-
νοῖς ὁ ὄμοιος, τῷ δὲ οὐκ αἱδρεμένον διπλέων πολέων ἤτις
ὅτε ἐκένων ήμεῖς ἀθελοῦσι αὐτοῖς αἱδεῖς εἶναι φύεται,
δίκαιοι πελέσασθε υμεῖς. αἴκονος τοῖναι αὐτοῖς τὰ μέρη
τοῦ τῷ πεσεγυμάτων αὐτῷ. Καὶ τῷ νόμῳ δίκαια φύεται
αἱδρεμένοις αἱδαι τὸ λέγαντον, ὡς πολλὰ γρήματα αυτοῖς
κατελείφθη, ηγετούσι τοις τοποῖς, καὶ τεκμηρίω γρή-
ματα τούτων τῷ μεγέθει τῷ δικαῖῳ, αἱδεῖς αἱδεῖ-
χον τὸν ὄρφανον ὀδυρεῖσθαι, καὶ τὸν ἑπτάετον, λό-
γον διεξένει, καὶ ταῦτα ἔτι, οἵ πεποικιλοίσι, καὶ δια-
μερις δέσποτος εἰναῖτα. ἐγὼ τῷ τῷ μέρῃ δίκαιο τὸ μέρες.
Θασοῖς τότε* λεχθεῖστον μείζον ἡρῷον μα τεκμηρίων ἥπις,
ὡς ἐπικοραντεῖο ὁ πατέρ, ἔτι, τούτοις ὡς πολλὰ αἱ-
δεμένατο. οὐδοίκονται μέρη γένοντα τάλαρτον ἔχον ὅλεκέγχονται,
οὐδεῖς αἱδεῖς αἱδα λαβών ἀπολαμψάντο. τοσούν ποντὸν ἔχειματαν
φύγων ἑπτάετος, οὐδεῖς δέντες τοις οὐκ μὴ ἔδωκε δίας
ταῖς αὐτοῖς, τὸν πίνδαν αὐτούς μέρος, καὶ τὰ φύεται τοτε πί-
νδας πλανητημάται. Ταῦπαρθονταὶ γένος ὄρφανοι, καὶ νέοι, η
οἱ ποιοὶ πινες εἰστο, χρυσᾶτες οὐσαν. ταῦται τὸ πάντας φασι με-
γάλων δικαιάσιν παρέμμιντον ἰχύεων πλέοντο τοῖναι αὐδή-
ναχιστὸν αἱδρεμένοτος οὐδὲν τοῦτο τὸν ἑπτάετον, καὶ
τέττοντο μείζονται. εἰ γένος οἰοῖται μέρης τὸ δίκαιον δοῦν-
τος αὐτοῖς, καὶ τρέπειν ἀπαντα ταῖς λεπτοῖς τούτοις νεανοῖς, ἐκ-
ειρό γε οἴμαι πάντες αἱδεῖς μέρης ὄμοιοι γένοται. οὐ πολλὰ
συμβεβηκεν ἡδικηθεῖ ποντὸν μείζον τῷ εἰς γρήματα
μηγνωμένων αἱδεμένατον. ηγετοῦσι φόνοι ηγετοῖς
εἰς αἱδεῖς δέ, καὶ πολλὰ τοιαῦτα αἱδεμένατα γνωταὶ αἱδεῖς
δέκας αἱδατων τούτων δέεστι καὶ λύσις δίει παθοῦσι τετα-
κται, τὸ πεντέτας αἱδεῖναι. καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον σὲ
πάσιν ἴχνει, ὡς, αἱδεῖς ἐλάσιν τῆς ἀκούσιον φόνου, καὶ σφάσ-
τητείχας μὲν καθαρεῖ, μὲν ταῦται αἰδεμέναται γένος, καὶ
καὶ ἐπιβαλλεῖν εὔεος τὸν αὐτὸν δίκαιον. εἴτε τοῦ μὴ φύ-
χονται τῷ μεγίστον οὐτοῖς ἴχνει καὶ μέρη τὸ αἱδεμένατο
ἔχειμάτον καὶ ἐλαττόνοις ἐγκλημάτον ἀκινεῖσις;
μηδαμῶς. οὐ γένος εἰ μὴ τῷ μὲν φύσιον ἔχον παρέμμιντον
τοῦτο ἔτι διενότατον αἱδεῖς εἰς πεσεγυμάτων δίκαιον, αἱδε-
μένων ἐπιποντοῖς τὸ γέροντον νεανοῖς πατέλανθρον. εἰνέρ-
θεσαν τὸ μέρη τὸν αὐτοῖς, ισωτες ἐργαζοντο. οὐ γένος εὔεολεῖ δίκαιος
ὑπέρδιπλοτείθης. αἱδεῖς φεύγαντος νικίδαιον, τοις διηγαστοῖς
ἐπεισεν ἐστομηδονικοῖς αἱδεῖς. καὶ ταῦτα ίσωται πάντες,
πατέλανθρον διηρπαστον τὸ μέρη τοῦντος οὐκονοῦ λινοῦ πειδόπο-
γε, τούτον δίκαιον παρέμμιντον ἔχετε, καὶ οὐ δίκαιον
πάλιν δὲ λαβεῖν οὐκέτε παρέμμιντον. θασοῖς μέμποντοι οἰδηποῖ-
ται πατέλανθρον (τοῖς μέροις ισωτοῖς πάντοις γένος τοῦς πεσεγυμάτων)
ἀλλα υμῖν τοι διαμαστὰ τὰ δίκαια τοῖς ταῦτα ἐπολεμεῖσι
τοῦ μὴ κατηγορηταῖς ποτεντα τὰ γέροντον πατέλανθρον, περί αἱδεῖς
ταῦται.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΒΟΙΩΤΟΝ
τελική ονόμασίας λόγου.

Mαντίος εἰς τὴν πολιτείαν αὐθέντων, γῆκαις γηγενεῖς
καὶ τὸν γόρους, ἐπειδή τούτης πολὺς εἰπεῖσθαι τὸ γυνὴ δικαιονός.
Θεοῖσιν δὲ πνι τὰ μεγάλα κατ' ἔρωτακ τὸν δικαιονόν,
αὐτοῖς γηγενεῖς. ταῦτα δύο γένη αἰνιγμάτων εἰδικά γένοτο τῷ
μαντεῖῳ ταῦτα δὲ πατέει φάσοντες. οὗτος αὐτέλεθρος. ἔπειτα αἴσ-
τησιν ποιεῖς αἴναγκραδεῖς πάνοιδες περιχώρας, λινὸν αἴτι-
αθεῖν εἰπούστο. αἴναγκραδεῖτο μάρτυρι τὴν πλαγήρα, οὐδότι
αὐτὸν τὴν ποιεῖν, εἰ ὕποτος εἰσίν τέλος αἵτιος ταῦχονθεῖται οὐ εἰ οὐ-
στερεόθεν τῷ ὄρκῳ. αἴναγκραδεῖτο δὲ ἀπαντηδεῖς ως οὐ δέξο-
μενος τὸν ὄρκον τῆς γηγενεῖας. ἀλλὰ τούτου γένος μαδέν αὐτῇ συ-
λέγει εἴποντες, ως δὲ φησιν ὁ τὸν λγον, καὶ ὀρισμοὶ π
πλαγήρων αὐτῷ λαθεῖται, αἴναγκραδεῖτον τὸν ὄρκον μάρτυρας
τῷ ὄρκῳ. καὶ οὐτος μάρτυρας αἴναγκραδεῖται τοὺς ποιεῖς αἴναγκραδεῖται, μά-

A pecuniam exegisti: priusquam eadē reddideritis, tacere vos aequum est: & non accusare pariter & tene. Nam ea esset summa iniquitas. Fortassis autem & instructas à se triremes prædicabunt, & suas opes in voserogatas. Ego verò illud omittam mentitius esse eos, & cùm pleraque sua bona perdidérint, paucorumque respublika partem cœperit: eos iniustum & indebitam gratiam à vobis repetituros. Nam & ipse postulo, Iudices, vt omnibus nobis, qui bene meremur de republica, gratia quedam à vobis haheatur, quibus verò maxima? illi nimirum, qui quicquid in ea re publicè prodést, faciūt. id verò quod turpe esse omnes dicant, & indecorum; non suscipiunt. Qui autem simul & publica munera obeunt, & suam rem familiarem perdunt: opprobrium reipublicæ beneficij loco relinquunt. Nemo enim ipse sese vnguami accusavit: sed publicè opes sibi eruptas esse dicitat. Qui verò & quæ vos iubetis, omnia strenue exequuntur: & sua cæteris in rēbus frugalitate rem domestican-
Bcam tueruntur; non eo notiné duntaxat illis præferendi sunt, quod sese utiles & præbuerunt, & præbebūt: sed quod etiam sine contumelia vobis ea præstant. Nos autem tales in vos exitisse constabit: istos verò missios faciam, ne sibi maledici querantur. Neq; mīrabor, si & flere, & se miserabiles facere conabutur. Ego verò aduersus ista, vos omnes sic existimare velim: turpe esse, ac potius iniustum, eos qui helluando & cum Aristocrate, Diogneto & eius generis hominibus debacchando, sua malè perdidérunt: nunc vñ aliena rapiant, plorare & lamentari. Illa vobis deploranda erant, q; a factitabatis, nunc verò lacrymandum non est: sed vos non transfigisse ostendam, aut vobis rufus actionem esse earum rerum quas transfigistis: aut adhuc esse iustum sortiti iudicium, cùm exquinquennium præfinicerit. Hæc enim sunt, de quib; hi iudicant. Si verò hæc ostendere non potuerunt, sicut non poterunt: nos, omnes vos precabimur, Iudices, ne nos istis condonetis, néve quartum eis patrimonium detis, cùm alia tria malè administrarint: Vnum, quod à tutoribus cum bona gratia acceperūt: alterum, quod propter actionem extorserunt: tertiu, quod nuper eripuerunt Aesō, iudicio victo: sed nos, vt aequum est, nostra tenere patiamini. Quæ vobis etiam, dum penes nos fuerint, utiliora erunt, quam si penes istos sint: & iustius profecto est, nos nostra tenere, quam istos. Non video, plura dicere quorsum attineat. Arbitror enim vos nihil eorum ignorare quæ diximus. Exime aquam.

ARGVMENTVM ORATIONIS AD-
uersus Bæotum, de nomine.

MAntias vnu ex iis qui Athenis in magistratu fuerunt, è legitima vxore filium suscepit, eum qui nunc litigat. Cösuetudinem auté habuerat cum quadam Plangone, amoris ductus illecebris Attica muliere. Huius duo filij adulti, Mátia in ius vocát, suū esse patré dicitatēs. Iste vñ negat. Deiagnoscit eos filios, sua ipsius prouocatione coactus & deceptus. Cum .n. Plangonē iurare de filiis iussisset, an reuera ex ipso esset nati, & pollicitus esset si iurasset, se iuriurandum ratum habiturum: co deceptus est, quod mulierem nō iuraturam putabat. Nā ea de causa, magnū ei p̄mēriū promiserat: atque, vt is ait qui causam hāc dicit, clā ei iurarat Plāgo. se de latū iuriurandū recusaturā. At illa, quū is eaq̄i prouocatione lacerat et, violata p̄tione, iurat sic ille filios agnoscere coatus, p̄st moritur. Filius igitur legitimā vxoris, alterum 2-